

виждаше една твърдѣ свѣтлива видѣлина; азъ ся наведохъ на долу за да видѣмъ що е това. *X. I, 128.* Да нѣма голѣма видѣлина и да ся не гълчи. *Л. Д. 1871 p. 138.*

Видѣло с. с. свѣтъ (*син. свѣтъ*): Кога бѣхме, мила мамо, *На бѣло, мамо, видело*, Ние бѣхми чорбаджии чорбаджии механджии. *М. 46.* Не ꙗ зора, не видело, Най Рабрю юнакъ де гони, Де си гони сури еленъ. *ib. 83. Ср. подѣ сл. вечерамъ. М. 84.* Радваше ся, че скорпичко ще му е видѣло презъ нощта съ свѣщникъ. *РА. 68.* И каква да е работа дѣто можеше да ся завърше още на видѣло, трѣбваше да е свършена преди да мръкне. *ib. 91.* Па ты йоще смѣшъ на видяло? (*—ans Licht zu kommen*). *Э. Т. 27.* Искамъ да смы свѣстни и да ходимъ по видѣло, а не да ны водять слѣпци. *Л. Д. 1869 p. 188.* Бръзото прѣминуваніе отъ много видѣло на много тъмно мѣсто и наопаки отъ много тъмно на много видѣло додѣва на очи-ты. *Л. Д. 1874 p. 88.*

Видѣлъ пр. ясный: Дѣто ся сподобихъ съ Твоя Божія помощъ да видя пакъ видѣлый свѣтъ на дена. *РА. 82.*

Видинлия житель города Видина. *Л. Д. 1869 p. 176.*

Видовенъ въ закалѣни: Да ти е видовно! *Ч. 148.*

Видовъ день день св. Вита (15-ое Іюня: день битвы на Косовомъ Полѣ въ 1389 г.) въ поговоркахъ, содержащихъ этимологическую иру словъ: Нека дойде и намъ видовъ день, та щемъ видѣ. Или: нека дойде куковъ день. *Ч. 198.* Сѣка роза е обѣсена за свой-тъ кракъ, но кога дойде видовъ день, тогава щѣмъ видѣ. *ib. 228, 243.*

Видра с. ж. выдра: (*Лудо младо*), Що му игратъ видра на колѣно, Що му пеить славей во пазу'а. *М. 341.*

Видъ с. м. 1) наружный видъ, форма. **На видъ** по видимому: Забы-тъ споредъ видать ся са дѣлятъ на прѣдны, кжтны и помежду тѣхъ кучешкы-тѣ. *Л. Д. 1870 p. 84.* Умотано чръво (*ileum*), наречено споредъ видать си. *ib. p. 86.* Луканската стража пази, поне на видъ, неутральность (*du moins en apparence*). *Т. 323.* Тѣ исекать да ны унижытъ и да развалытъ вида на нашето управление (*à corrompre la forme de notre gouvernement*). *ib. 354.* По отдолу шишета има полничка въ видъ на маса. *Зк. 80.* Въ сложеніи съ числительными реченіе видъ производитъ прил. видѣнь: Неговитиъ рыбы сѣ отъ чѣтыри видны широве, сир. едни бѣли, други чръвени, други сини и други жълти. *X. I, 86.* Локуция и видъ да му сѣ не видить *выражаетъ безсмыльное исчезновение, подобно русской, „и слѣдъ простылъ“:* Віюлицы-те сетъ како духови-те злоторна сила, коя можить човекъ да кренить, и видъ да му сѣ не видить. *М. p. 525.* 2) видъ (*какъ подраздѣленіе рода*): Овош-